

HOF VAN BEROEP BRUSSEL, 12 MAART 2014, 13^e KAMER

ARREST

Het hof van beroep te Brussel, dertiende kamer, zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het openbaar ministerie en van

1. CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING,
met zetel gevestigd te 1000 Brussel, Koningstraat 138,

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester X, advocaat te Reet - Antwerpen,

2. vzw PAG-ASA, met zetel te 1000 Brussel, Cellebroedersstraat 16B,

3. Mevrouw T.P., geboren te (...) (Thailand)

op (...), van Thaise nationaliteit, woonstkeuze makend op het adres van haar raadvrouw, meester X,
advocaat te X,

burgerlijke partijen,

vertegenwoordigd meester X,

advocaat te Leuven,

4. Mevrouw S.A., geboren te (...) (Thailand) op 5 augustus 1980, van Thaise nationaliteit,

burgerlijke partij, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is,

tegen:

1. D.S., geboren te Thailand op (...), vreemdeling van Thaise nationaliteit, zonder gekende woon-
of verblijfplaats in binnen- of buitenland,

beklaagde, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is,

2. N.K., geboren te Thailand op (...), vreemdeling van Thaise nationaliteit, wonende te (...),

beklaagde, die verschijnt,
bijgestaan door meester X,
advocaat te Leuven,

3. S.S., geboren op (...), vreemdeling van Thaise nationaliteit, wonende te (...)
beklaagde, die niet verschijnt,
vertegenwoordigd door meester X. (Antwerpen) loco meester X, advocaat te Antwerpen,

4. J.R., geboren te (...) Thailand op (...), Belg, laatst wonende te (...), daar ambtshalve geschrapt
sedert 16/7/09, thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het buitenland,
beklaagde, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is,

5. M.U., geboren te (...) Thailand op (...), Belg, wonende te (...),
beklaagde, die niet verschijnt, vertegenwoordigd door meester X, advocaat te (...),

6. V.Y., geboren te Scherpenheuvel op (...), vreemdeling van Nederlandse nationaliteit, wonende te (...),
beklaagde, die niet verschijnt,
vertegenwoordigd door meester X (Leuven) loco meester X, advocaat te Leuven,

7. N.K., geboren te Brugge op (...), Belg, verblijvende te Thailand, (...)
beklaagde, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is.

Beklaagd van:

de eerste tot de zevende,

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek.

A. bij inbreuk op artikel 433 quinquies van het strafwetboek, het misdrijf mensenhandel te hebben
gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon,
de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze persoon het
misdrijf te laten plegen dat bedoeld wordt in artikel 380 § 1.4° van het Strafwetboek, te weten het

exploiteren, op welke manier ook, van eens anders ontucht of prostitutie, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de in artikel 433 septies, 6° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de in artikel 433 septies, 7° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet, met de in artikel 433 septies, 2° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat misbruik gemaakt wordt van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, meer bepaald,

door de overbrenging vanuit Thailand, de opvang en de tewerkstelling voor het verstrekken van seksuele massages van de hierna vermelde personen in de hierna vermelde massagesalons:

1. de eerste, de tweede en de vierde, te (...) en bij samenhang elders in het Rijk, in het massagesalon Y., gelegen te (...), uitgebaat binnen de Bvba R.,

1.1. in de periode van 26 februari 2007 tot 31 maart 2007 en van 13 juli 2007 tot 1 februari 2008, van T.P., (° ...)

1.2. in de periode van 6 november 2007 tot 15 december 2007, van S.A., (°...),

2. de eerste, de tweede, de derde, de vijfde en de zesde, te (...) en bij samenhang elders in het Rijk, in de bar C., eenmanszaak op naam van V.Y., gelegen te (...),

2.1. in de periode van 1 april 2007 tot 9 juli 2007, van T.P., (° ...)

2.2. ongeveer drie niet nader bepaalde weken in de periode van 20 september 2006 tot 1 januari 2007, van W.T., (°...)

B. bij inbreuk op artikel 77bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel, te weten ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de in artikel 77 quater, 6° vermelde verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de in artikel 77quater, 7° vermelde verzwarende omstandigheid dat

het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

met de in artikel 77quater, 2° vermelde verzwarende omstandigheid dat misbruik gemaakt wordt van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, meer bepaald,

1. de eerste, de tweede, de derde en de zevende, te (...) en bij samenhang te (...) en elders in het Rijk, tussen 1 augustus 2006 en 1 januari 2007,

door de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T., en door de aflossing van de ontstane schuld voor de smokkel onder meer te bewerkstelligen door W.T. in contact te brengen en te koppelen met D.L. en hem vervolgens te vragen of laten vragen om de resterende openstaande schuld van 2.000 euro te vereffenen.

2. de eerste, de tweede en de vierde, tussen 1 november 2007 en 18 december 2007,

door de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A., en door de aflossing van de ontstane schuld voor de smokkel onder meer te bewerkstelligen door van haar geïnteresseerde partner V.G. te eisen om de resterende openstaande schuld van 9.000 euro te vereffenen alvorens S.A. te laten vertrekken.

C. de vierde, te (...), in de periode van 24 januari 2006 tot 24 maart 2009,

een huis van ontucht of prostitutie gehouden te hebben, met name, het massagesalon Y., gelegen te (...), uitgebaat onder de Bvba R.

D. de vierde, te (...),

op enigerlei wijze eens anders ontucht te hebben geëxploiteerd, namelijk,

1. in de periode van 17 januari 2008 tot 1 februari 2008, van T.A. (...)

2. in de periode van 1 februari 2009 tot 24 maart 2009,

van S.B. (°...), S.P. (°...) en L.K. (°...) (stukken 82 tot 87)

E. de vierde, te (...) en bij samenhang elders in het Rijk,

de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42. 3° van het Strafwetboek bedoelde zaken, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben verheeld of verhuld, ofschoon hij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kende of moest kennen,

meer bepaald,

1. meermaals tussen 24 juni 2007 en 2 december 2007, door de transfert via Western Union, vanuit een agentschap van De Post in het gerechtelijk arrondissement Leuven,

in verschillende schijven, van een totaal bedrag van 4.355,50 euro, aan drie bestemmingen in Thailand, afkomstig uit de activiteiten van beklaagde zoals beschreven onder kwalificaties A.1., B.2., C. en D.

2. meermaals tussen 27 februari 2007 en 7 december 2007, door de transfert via Goffin Change NV, in verschillende schijven van een totaal bedrag van 3.775 euro, aan vier bestemmingen in Thailand, afkomstig uit de activiteiten van beklaagde zoals beschreven onder kwalificaties A.1., B.2., C. en D.

Aannemende dat er voor wat betreft de tenlastelegging A.1.1, A.1.2, A.2.2, B1 en B2 aanleiding bestaat om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens verzachtende omstandigheden spruitende uit de afwezigheid van vroegere veroordelingen tot criminele straffen (artikelen 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden).

Gezien de hoger beroepen ingesteld op:

- 5 november 2012 door de burgerlijke partij Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, tegen alle beschikkingen van het vonnis op burgerlijk en strafrechtelijk gebied,
- 5 november 2012 door de burgerlijke partijen vzw Pag-Asa, T.P. en S.A. tegen alle beschikkingen van het vonnis op burgerlijk en strafrechtelijk gebied,
- 5 november 2012 door het openbaar ministerie tegen beklaagden,

dit tegen een vonnis gewezen door de 17de kamer van de correctionele rechtbank te Leuven van 23 oktober 2012 dat na tegenspraak t.o.v. tweede beklaagde, derde beklaagde, vijfde beklaagde en zesde beklaagde en bij verstek t.o.v. de overige beklaagden zegt:

Op strafrechtelijk gebied:

Oe strafvordering is ontvankelijk.

De tenlastelegging sub A is niet bewezen in hoofde van iedere beklaagde.

De tenlastelegging sub B is niet bewezen in hoofde van derde beklaagde S.S.

De tenlastelegging B is bewezen in hoofde van de overige beklaagden met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzondere kwetsbare positie van de meisjes.

De tenlasteleggingen C, D en E zijn bewezen in hoofde van de vierde beklaagde J.R.

Legt één straf op voor het geheel van de feiten waaraan beklaagden schuldig worden verklaard.

Spreekt beklaagden vrij voor de tenlastelegging A.

Spreekt derde beklaagde S.S. vrij voor de tenlastelegging B.

Veroordeelt de eerste beklaagde D.S. voor de tenlasteleggingen B1 en B2 tot een gevangenisstraf van VIJFTIEN MAANDEN en tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO x 5,5 = 11.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

bijdrage: 25 euro x 6 =150 euro,

kosten: 1/8 van 9.011,28 euro,

vergoeding : 32,27 euro.

Veroordeelt tweede beklaagde N.K. voor de tenlastelegging B1 en B2 tot een gevangenisstraf van ACHT MAANDEN, met uitstel gedurende 3 jaar en tot een geldboete van DUIZEND EURO x 5,5 = 5.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden, met uitstel voor de helft gedurende 3 jaar.

bijdrage: 25 euro x 6 =150 euro,

kosten: 1/8 van 9.011,28 euro,

vergoeding : 32,27 euro.

Veroordeelt de vierde beklaagde J.R. voor de tenlastelegging B2, C, D en E tot een gevangenisstraf van EEN JAAR en tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO x 5,5 = 11.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

bijdrage: 25 euro x 6 =150 euro,

kosten: 1/8 van 9.011,28 euro,

vergoeding : 32,27 euro.

Veroordeelt de zevende beklaagde N.K. voor de tenlastelegging B1 tot een gevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van DUIZEND EURO x 5,5 = 5.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden.

bijdrage: 25 euro x 6 =150 euro,

kosten: 1/8 van 9.011,28 euro,

vergoeding : 32,27 euro.

Legt de helft van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie tot op heden begroot op 9.011,28 euro ten laste van de Belgische Staat.

Beveelt de ontzetting uit de rechten vermeld in artikel 31 van het strafwetboek voor de eerste beklaagde, de tweede beklaagde, de vierde beklaagde en de zevende beklaagde gedurende 5 jaar.

Beveelt de verbeurdverklaring van 355 euro, in beslag genomen en neergelegd bij het COIV (stuk 84), op grond van artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Beveelt de overmaking van OS 2008/1127 aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht.

Beveelt de onmiddellijke aanhouding van de eerste beklaagde D.S. en van de vierde beklaagde J.R.

Op burgerlijk gebied:

Veroordeelt de eerste beklaagde, de tweede beklaagde, de vierde beklaagde en de zevende beklaagde hoofdelijk tot het betalen van een schadevergoeding van 1 euro aan het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN RACISMEBESTRIJDING, plus de gerechtelijke intrest vanaf de datum van dit vonnis en een rechtsplegingsvergoeding van 165 euro.

Wijst de vordering van de vzw PAG-ASA, T.P. en A.S. af.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4V.T. Sv.

*

Gehoord het verslag van raadsheer dd voorzitter X. Gehoord de vordering van het openbaar ministerie.

Gehoord de burgerlijke partijen Pag-Asa vzw en T.P. voor wie pleitte meester X.

Gehoord de burgerlijke partij Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding voor wie pleitte meester X.

Gehoord de beklaagde N.K. voor wie pleitte meester X.

Gehoord de beklaagde S.S. voor wie pleitte meester X.

Gehoord de beklaagde M.U. voor wie pleitte meester X.

Gehoord de beklaagde van de V.Y. voor wie pleitte meester X.

Gelet op de conclusie ter zitting van 5 februari 2014 overgelegd door meester X voor de burgerlijke partijen Pag-Asa vzw en T.P.

Gelet op de conclusie ter zitting van 5 februari 2014 overgelegd door meester X voor de beklaagde S.S.

Gelet op de conclusie ter zitting van 5 februari 2014 overgelegd door meester X voor de beklaagde van de V.Y.

Hoewel regelmatig gedagvaard, zijn de beklaagden D.S., J.R. en N.K. niet verschenen, noch vertegenwoordigd geworden op de terechtzitting van het hof van 16 oktober 2013 waarop de zaak opgeroepen en verdaagd is, noch op de terechtzitting van het hof van 5 februari 2014 waarop de zaak behandeld is.

Hoewel regelmatig gedagvaard en vertegenwoordigd op de terechtzitting van het hof van 16 oktober 2013 waarop de zaak opgeroepen en verdaagd is, is de burgerlijke partij S.A. niet verschenen, noch vertegenwoordigd geworden op de terechtzitting van het hof van 5 februari 2014 waarop de zaak behandeld is.

De hoger beroepen zijn tijdig en op regelmatige wijze ingesteld.

De door de burgerlijke partijen ingestelde hoger beroepen zijn bij gebrek aan belang niet ontvankelijk in zoverre ze gericht zijn tegen de beschikkingen van het bestreden vonnis op strafrechtelijk gebied.

Het hoger beroep van de burgerlijke partij Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding is eveneens niet ontvankelijk in zoverre gericht tegen de beschikkingen van het bestreden vonnis op burgerlijk gebied waarbij de vordering van deze burgerlijke partij tegen beklaagden D.S., N.K., J.R. en N.K. ingewilligd wordt.

Op strafrechtelijk gebied:

1. Het feit dat van beklaagde S.S. een verhoor werd afgenomen op 21 januari 2009 en dat zij, als verdachte of als in verdenkinggestelde, tijdens dat verhoor niet of niet op regelmatige wijze zou zijn bijgestaan door een advocaat, levert op zich geen grond op van onontvankelijkheid van de strafvordering.

De omstandigheid dat bepaalde bewijselementen op onrechtmatige wijze werden verkregen en het gebruik ervan in strijd zou zijn met het recht op een eerlijk proces, heeft in de regel slechts tot gevolg dat de rechter, bij het vormen van zijn overtuiging, deze gegevens rechtstreeks noch onrechtstreeks in aanmerking mag nemen.

Ter vrijwaring van de rechten van beklaagde S.S., worden de verklaringen die zij zonder de regelmatige bijstand van een advocaat afgelegd heeft, niet (dan eventueel te haren gunste) in aanmerking genomen bij de beoordeling van hetgeen haar ten laste gelegd wordt.

Aldus blijft het eerlijke karakter van het proces te dezen volledig behouden.

Een schending van de rechten van beklaagde S.S. valt verder niet vast te stellen.

2. De feiten van de tenlastelegging A, die op het tijdstip van incriminatie in artikel 433quinquies, §1 van het Strafwetboek werden omschreven zoals in de verwijzingsbeschikking en in de dagvaarding vermeld, worden thans in dit artikel omschreven als "bij inbreuk op artikel 433quinquies van het Strafwetboek, het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht of de controle over hem met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij de toestemming van de bedoelde persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang is".

De voornaam van het in de tenlastelegging A.1.2 aangeduide slachtoffer S.A. is "A." en niet "X".

De omschrijving van de tenlastelegging B.2 moet worden aangevuld met de aanduiding van de plaats van incriminatie, zijnde "te (...) en bij samenhang elders in het Rijk".

Door deze aangevulde en verbeterde omschrijvingen worden dezelfde feiten bedoeld als deze omschreven onder de oorspronkelijke tenlasteleggingen A.1, A.2 en B.2.

De verschijnende partijen zijn over deze herkwalificaties ingelicht en hebben desbetreffend hun verdediging kunnen voordragen.

Zo de feiten van de aanvullend omschreven en verbeterde tenlastelegging A bewezen zouden blijken te zijn, zal bij de bepaling van de strafmaat enkel rekening worden gehouden met de meest milde bestraffing zoals bepaald onder de oude wetgeving.

3. De feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A. 1.1, A.1.2, A.2.1 en A.2.2, van de tenlastelegging B.1, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T" en van de heromschreven tenlastelegging B.2, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A", zijn na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van eerste beklaagde D.S en in hoofde van tweede beklaagde N.K, nu met zekerheid vaststaat:

- dat eerste beklaagde D.S. en tweede beklaagde N.K uit winstbejag bijgedragen hebben tot de wederrechtelijke overbrenging van de in deze tenlasteleggingen genoemde slachtoffers T.P, S.A. en W.T. vanuit Thailand naar België met als doel dat deze slachtoffers seksueel zouden worden uitgebuit en, met name, dat zij uit winstbejag zouden worden ingezet in de prostitutie of voor het verstrekken van seksuele massages;
- dat tweede beklaagde N.K bovendien uit winstbejag de slachtoffers T.P, W.T en S.A in België opgevangen heeft en hun een plaats bezorgd heeft in de in de heromschreven tenlasteleggingen A.1 en A.2 genoemde massagesalons opdat zij daar zouden worden ingezet in de prostitutie of voor het verstrekken van seksuele massages.

Het kan niet betwijfeld worden dat eerste beklaagde D.S en tweede beklaagde N.K van deze activiteiten een gewoonte maakten, dat zij deelnamen aan de bedrijvigheid van een vereniging van personen die op een georganiseerde wijze, in onderling overleg en over een langere periode handelden, en dat zij misbruik maakten van, met name, de onwettige en precaire administratieve en sociale toestand van deze slachtoffers waardoor deze geen andere keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

Het volstaat in deze te verwijzen naar de overeenstemmende verklaringen van de bedoelde slachtoffers.

Artikel 433 quinquies Strafwetboek bepaalt uitdrukkelijk dat de toestemming van de slachtoffers met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting in deze van geen belang is, zowel thans als onder de oude wetgeving, zodat de mogelijke instemming van het slachtoffer met zijn uitbuiting het strafrechtelijk karakter van de mensenhandel niet wegneemt.

Het overige van de tenlastelegging B.1 en van de heromschreven tenlastelegging B.2 is na het onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleken in hoofde van eerste beklaagde D.S en in hoofde van tweede beklaagde N.K, nu uit niets blijkt:

- dat eerste beklaagde op enige wijze bijgedragen heeft tot het bewerkstelligen van de aflossing van een smokkelschuld;

- dat tweede beklaagde op enige wijze betrokken was bij de aflossing van de smokkelschuld van het slachtoffer S.S;

- dat het a posteriori bewerkstelligen van de aflossing van de in de tenlastelegging B.1 en de heromschreven tenlastelegging B.2 genoemde smokkelschulden in deze een daad was die effectief heeft bijgedragen tot de wederrechtelijke toegang of het (verder) verblijf van de slachtoffers W.T. en S.S op het grondgebied.

5. De feiten van de heromschreven tenlastelegging A.2.2 en van de tenlastelegging B.1, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T", zijn na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van derde beklaagde.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt afdoende dat derde beklaagde uit winstbejag bijgedragen heeft tot de wederrechtelijke overbrenging van het slachtoffer W.T vanuit Thailand naar België en dat zij dit slachtoffer een plaats bezorgd heeft in het in de heromschreven tenlastelegging A.2 genoemde massagesalon te Aarschot opdat zij daar zou worden ingezet in de prostitutie of voor het verstrekken van seksuele massages.

Het blijkt tevens afdoende dat derde beklaagde van deze activiteiten een gewoonte maakte, dat zij deelnam aan de bedrijvigheid van een vereniging van personen die op een georganiseerde wijze, in onderling overleg en over een langere periode handelden, en dat zij misbruik maakte van, met name, de onwettige en preciaire administratieve en sociale toestand van het slachtoffer W.T waardoor deze geen andere keuze had dan zich te laten misbruiken.

De belastende verklaringen van het bedoelde slachtoffer W.T zijn ter zake geloofwaardig en duidelijk en worden bevestigd door de overige gegevens van het strafdossier en onder meer door de verklaringen van tweede beklaagde en die van het slachtoffer T.P.

Dat derde beklaagde de persoon is die een goede vriendin was van tweede beklaagde en onder meer aangesproken wordt met de roepnamen 'X' en 'X' wordt bevestigd door de verklaringen van tweede beklaagde en door de verklaringen en de herkenning op foto door de slachtoffers W.T en T.P.

De in de conclusies van derde beklaagde aangeduide verschillen tussen de opeenvolgende verklaringen van het slachtoffer W.T en van tweede beklaagde zijn niet van aard de geloofwaardigheid ervan aan te tasten en zijn geen reden om te twijfelen aan de waarde van die verklaringen die, wat betreft de rol die derde beklaagde gespeeld heeft bij het overbrengen en het tewerkstellen in het massagesalon te Aarschot van het slachtoffer W.T, overeenstemmend en gedetailleerd zijn en duidelijk niet verzonnen uit louter eigenbelang.

Zoals reeds aangegeven, is de toestemming van de slachtoffers met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang.

De heromschreven tenlastelegging A.2.1 en het overige van de tenlastelegging B.1 is na het onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleken in hoofde van derde beklaagde.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt niet afdoende dat derde beklaagde bijgedragen heeft tot de overbrenging van het slachtoffer T.P vanuit Thailand naar België, laat staan dat zij betrokken was bij diens tewerkstelling in het in de heromschreven tenlastelegging A.2 genoemde massagesalon te (...).

Het slachtoffer T.P zelf spreekt dit tegen.

Het blijkt evenmin dat derde beklaagde op enige wijze betrokken was bij de aflossing van de smokkelschuld van het slachtoffer W.T, noch ook dat het a posteriori bewerkstelligen van de aflossing van de in de tenlastelegging B.1 genoemde smokkelschuld in deze een daad was die effectief heeft bijgedragen tot de wederrechtelijke toegang of het (verder) verblijf van het slachtoffer W.T op het grondgebied.

6. De feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.1.1 en A.1.2, van de heromschreven tenlastelegging B.2, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A" en van de tenlasteleggingen C, D.1 en D.2, zijn na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleven in hoofde van vierde beklaagde e, nu afdoende blijkt dat deze beklaagde uit winstbejag bijgedragen heeft tot de wederrechtelijke overbrenging van het slachtoffer S.A vanuit Thailand naar België, dat zij dit slachtoffer, het slachtoffer T.P en de slachtoffers vermeld in de tenlastelegging D tewerkgesteld heeft in het door haar uitgebaat massagesalon te (...) en ingezet heeft in de prostitutie en voor het verstrekken van seksuele massages.

Het blijkt tevens afdoende dat vierde beklaagde van deze activiteiten een gewoonte maakte, dat zij deelnam aan de bedrijvigheid van een vereniging van personen die op een georganiseerde wijze, in onderling overleg en over een langere periode handelden, en dat zij misbruik maakte van, met name, de onwettige en precaire administratieve en sociale toestand van de slachtoffers T.P, W.T en S.A, waardoor deze geen andere keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

De vaststellingen van de verbalisanten en de afgelegde verklaringen laten ter zake geen enkele twijfel bestaan.

De toestemming van de slachtoffers met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting is van geen belang.

Het overige van de tenlastelegging B.2 is na het onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleken in hoofde van vierde beklaagde.

Het blijkt niet dat het a posteriori bewerkstelligen van de aflossing van de in de heromschreven tenlastelegging B.2 genoemde smokkelschuld in deze een daad was die effectief heeft bijgedragen tot de wederrechtelijke toegang of het (verder) verblijf van het slachtoffer S.A. op het grondgebied.

Ook de tenlasteleggingen E.1 en E.2 zijn na het onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleken in hoofde van vierde beklaagde.

De heling en het witwasmisdrijf van art. 505, eerste lid, 1° en 26 van het Strafwetboek bestaan niet in hoofde van de in België vervolgbare dader of mededader van of medeplichtige aan het misdrijf waaruit de zaken die het voorwerp van de heling of het witwasmisdrijf uitmaken voortkomen.

De witwasmisdrijven van art. 505, eerste lid, 3° en 4° van het Strafwetboek hebben tot voorwerp het verhelen van onrechtmatig verkregen vermogensvoordelen (cf. Cass. 9 mei 2006, P.06.0242.N).

Hef blijkt niet afdoende dat, door de gelden, die zij uit haar eigen activiteiten van mensensmokkel, mensenhandel, houden van een huis van prostitutie en uitbating van prostitutie bewaart, over te maken aan personen in Thailand, vierde beklaagde deze onrechtmatig verkregen vermogensvoordelen heeft willen verhelen en, met name, de illegale herkomst van deze gelden heeft willen verbergen of verdoezelen en niet, eenvoudig, deze vermogensvoordelen voor persoonlijk doeleinden heeft aangewend.

7. De feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.2.1 en A.2.2 zijn na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van vijfde beklaagde en in hoofde van zesde beklaagde.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt afdoende dat deze beide beklaagden uit winstbejag het slachtoffer T.P en het slachtoffer

W.T opgevangen hebben in België en hen een plaats bezorgd hebben in het in de heromschreven tenlastelegging A.2 genoemde massagesalon te (...) opdat zij daar zouden worden ingezet in de prostitutie of voor het verstrekken van seksuele massages.

Het blijkt tevens afdoende dat vijfde beklaagde en zesde beklaagde van deze activiteiten een gewoonte maakten, dat zij deelnamen aan de bedrijvigheid van een vereniging van personen- die op een georganiseerde wijze, in onderling overleg en over een langere periode handelden, en dat zij misbruik maakten van, met name, de onwettige en precaire administratieve en sociale toestand van de slachtoffers T.P en W.T, waardoor deze geen andere keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

Ter zake kan verwezen worden naar de vaststellingen van de verbalisanten en de verklaringen van de slachtoffers T.P en W.T.

De toestemming van de slachtoffers met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting is van geen belang.

8. De feiten van de tenlastelegging B.1 zijn na het onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleken in hoofde van zevende beklaagde, nu niet afdoende blijkt:

- noch dat zevende beklaagde betrokken was bij de overbrenging van het slachtoffer W.T vanuit Thailand naar België;

- noch dat zevende beklaagde daadwerkelijk betrokken was bij de aflossing van de smokkelschuld van het slachtoffer W.T;

- noch dat het a posteriori bewerkstelligen van de aflossing van de in de tenlastelegging B.1 genoemde smokkelschuld in deze een daad was die effectief heeft bijgedragen tot de wederrechtelijke toegang of het (verder) verblijf van het slachtoffer W.T op het grondgebied.

9. De bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.1.1, A.1.2, A.2.1 en A.2.2, van de tenlastelegging B.1, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T" en van de heromschreven tenlastelegging B.2, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A" in hoofde van eerste beklaagde en in hoofde van tweede beklaagde, de bewezen feiten van de heromschreven tenlastelegging A.2.2 en van de tenlastelegging B.1, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T" in hoofde van derde beklaagde, de bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.1.1 en A.1.2, van de heromschreven tenlastelegging B.2, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A" en van de tenlasteleggingen C, D.1 en D.2 in hoofde van vierde beklaagde en de bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.2.1 en A.2.2 in hoofde van vijfde beklaagde en in hoofde van zesde beklaagde, zijn telkens de uiting geweest van een zelfde misdadig opzet in hoofde van ieder van hen.

Deze in hoofde van ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. bewezen feiten zijn ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar en zij wijzen in hoofde van ieder van hen op een zelfzuchtige ingesteldheid en op een gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke waardigheid en de integriteit van de slachtoffers.

Bij het plegen van de bewezen feiten heeft ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. zich laten leiden door de drang naar gemakkelijk, maar illegaal geldgewin, zonder oog te hebben voor de nadelige gevolgen van hun daden voor de slachtoffers en voor de maatschappij.

Een strenge bestraffing dringt zich in principe jegens ieder van hen op, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

Evenwel dient rekening gehouden te worden met het feit dat te dezen de redelijke termijn voor de behandeling van de zaak, vermeld in artikel 6, alinea 1 EVRM, overschreden is door het verloop van de termijnen tussen:

- het navolgend proces-verbaal nr. 000590/2009 van 3 november 2009 houdende een overzicht van het dossier (kaft II - stuk 95) en het navolgend proces-verbaal 002896/2010 van 23 april 2010 houdende een overzicht van het dossier (kaft II - stuk 97);
- laatstgenoemd proces-verbaal van 23 april 2010 en de brieven houdende inverdenkingstellingen in de zin van artikel 61 bis van het Wetboek van Strafvordering door de onderzoeksrechter van 25 mei 2011 (kaft II - stukken 98 tot 102);
- laatstgenoemde brieven van 25 mei 2011 en de beschikking tot mededeling door de onderzoeksrechter van 16 september 2011 (kaft II -stuk 105);

en tussen:

- de overmaking door de griffier van het hof van beroep te Brussel van het dossier van de rechtspleging, samen met de akten van hoger beroep en een uittreksel uit het bestreden vonnis, aan de procureur-generaal bij dit hof op 17 december 2012 en het bevel tot dagvaarding van deze laatste van 15 mei 2013;
- laatstgenoemd bevel van 15 mei 2013 en de terechtzitting van het hof van 16 oktober 2013 waarop de zaak ingeleid en verdaagd is;
- laatstgenoemde terechtzitting en de terechtzitting van het hof van 5 februari 2014 waarop de zaak behandeld is;

zonder dat het verstrijken van deze termijnen vereist was voor een goede en eerlijke rechtsbedeling.

Aan het recht van beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. op een daadwerkelijke "rechtshulp", dat wil zeggen een daadwerkelijk rechtsherstel, zoals in het EVRM bepaald, kan worden voldaan nu de voormelde overschrijding en derhalve de schending van het recht van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y., om binnen een redelijke termijn de behandeling van huidige zaak te zien geschieden en de definitieve beslissing in huidige zaak te kennen, heden is vastgesteld.

Noch de voormelde overschrijding van de redelijke termijn, noch enige andere omstandigheid eigen aan deze zaak hebben een andere schending van enig recht van verdediging van beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. veroorzaakt.

Het is inderdaad mogelijk gebleven beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. een eerlijk proces te garanderen onder meer nu, door de overschrijding van de redelijke termijn, geen bewijsmiddelen teloor gingen, het voorliggende bewijs niet werd aangetast en de uitoefening van het recht van verdediging op geen enkele wijze werd beperkt of bemoeilijkt, laat staan onherstelbaar werd belemmerd, zodat de strafvordering niet onontvankelijk moet worden verklaard.

Aan ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. werd integendeel (misschien ongewild) de kans geboden om te bewijzen dat hij of zij, sedert het plegen van de feiten, er een aanhoudend onberispelijk gedrag op nahield.

De schade die beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. ondervonden hebben wegens voormelde termijnoverschrijding bleef beperkt tot het te lang in de onzekerheid blijven nopens het lot dat aan huidige strafvordering uiteindelijk zou worden beschoren, zodat ieder van hen blootstond aan psychische spanning en onzekerheid veroorzaakt door het te lang blijven onder de dreiging van huidige vervolging.

Het aantal en de ernst van de bewezen feiten en de omstandigheden waarin ze gepleegd zijn, de specifieke rol en het aandeel in de feiten, de ingesteldheid, de persoonlijkheid en de situatie van ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y., hun strafrechtelijk verleden en het algemeen maatschappelijk belang zouden op zich wettigen dat zou worden opgelegd:

- aan eerste beklaagde en aan vierde beklaagde, een gevangenisstraf van drie jaar en een geldboete van 2.000 euro door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 11.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- aan tweede beklaagde, een gevangenisstraf van dertig maanden en een geldboete van 2.000 euro door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 11.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
- aan vijfde beklaagde en aan zesde beklaagde, een gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van 1.000 euro door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 5.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden;
- aan derde beklaagde, een gevangenisstraf van een jaar en een geldboete van 1.000 euro door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 5.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.

Rechtsherstel wegens het overschrijden van de redelijke termijn in hoofde van ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. kan worden bereikt door aan ieder van hen, in plaats van de boven omschreven straf, de hierna bepaalde straf, in al haar onderdelen, op té leggen.

Het belang van de maatschappij en het streven naar een verdere verbetering van ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. vereisen het opleggen van de hierna bepaalde straf, opdat ieder van hen zich in de toekomst zou onthouden van het plegen van strafbare feiten, onder meer nu uit de feitelijke elementen van de zaak moet worden afgeleid dat het ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. mangelde aan verantwoordelijkheids- en burgerzin en nu voormeld preventief effect niet of in onaanvaardbaar mindere mate zou worden bereikt mochten zij voor de gepleegde feiten niet (meer) worden gestraft omwille van het overschrijden van de redelijke termijn.

Ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.S. en J.R. dient tevens met toepassing van artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, veroordeeld te worden tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van 5 jaar.

Ieder van de beklaagden M.U. en V.Y. dient met toepassing van artikel 433novies van het Strafwetboek tevens veroordeeld te worden tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek gedurende een termijn van 5 jaar.

De doeleinden van de strafvordering zouden te dezen niet worden bereikt door een uitstel, geheel of ten dele, van de tenuitvoerlegging van de straf.

Zesde beklaagde voldoet overigens niet aan de voorwaarden gesteld door artikel 8, laat staan aan die gesteld door artikel 3 van de wet van 29 juni 1964.

Ten onrechte heeft de eerste rechter met toepassing van artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet de bijzondere verbeurdverklaring uitgesproken van de geldsom van 355 euro, in beslag genomen tijdens de huiszoeking op 24 maart 2009 in het massagesalon te (...) en op 27 maart 2009 gestort op de rekening (...) van het COIV met vermelding (...) (proces-verbaal van inbeslagneming nr. 001664/09 van 24 maart 2009 - deel II, stuk 84), nu dit geldbedrag niet het voorwerp is van of bestemd was of gediend heeft tot het plegen van het misdrijf mensensmokkel onder de tenlastelegging B.1, maar wel, eventueel, een vermogensvoordeel uitmaakt uit de exploitatie van prostitutie onder de tenlastelegging D.2.

Bij ontstentenis van schriftelijke vordering van het openbaar ministerie kan in deze geen toepassing gemaakt worden van de artikelen 43.3° en 43bis van het Strafwetboek.

Aan ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. wordt de verplichting opgelegd tot betaling van de in artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 vastgestelde bijdrage van 25 euro, door vermeerdering met 50 opdecimen gebracht op 150 euro, en van de in de Koninklijk besluiten van 28 december 1950 en van 13 november 2012 vastgestelde vergoeding, na indexatie gebracht op het bedrag van 51,20 euro.

Beklaagden D.S., N.K. en J.R. worden hoofdelijk veroordeeld in twee zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen (heromschreven tenlasteleggingen A.1.1 en A.1.2 en B.2, zoals beperkt).

Beklaagden D.S., N.K., M.U., V.Y. worden hoofdelijk veroordeeld in een veertiende (heromschreven tenlastelegging A.2.1) en beklaagden D.S., N.K., S.A., M.U. en V.Y. worden hoofdelijk veroordeeld in een veertiende (heromschreven tenlastelegging A.2.2) van de gerechtskosten in beide aanleggen.

Beklaagden D.S., N.K. en S.S. worden hoofdelijk veroordeeld in een zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen (tenlastelegging B.1, zoals beperkt).

Beklaagde J.R. wordt veroordeeld in twee zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen (tenlasteleggingen C, D.1 en D.2).

Een zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen wordt ten laste van de Staat gelaten.

Het gedeelte van de gerechtskosten waartoe ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. veroordeeld wordt, is telkens door de in hoofde van ieder van hen bewezen gebleven feiten veroorzaakt.

10. De burgerlijke belangen worden ambtshalve aangehouden.

Op burgerlijk gebied:

11. De burgerlijke partij Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding maakt terecht ook aanspraak op het schadevergoedingsbedrag van één euro jegens ieder van de beklaagden S.S., M.U. en V.Y.

12. Ook de burgerlijke partij Pag-Asa maakt terecht aanspraak op het schadevergoedingsbedrag van één euro jegens ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y.

De burgerlijke partij Pag-Asa richt in hoger beroep geen vordering tegen beklaagde N.K.

13. Aan de burgerlijke partij T.P wordt een schadevergoeding toegekend van 3.500 euro jegens de beklaagden D.S., N.K. en J.R.(heromschreven tenlastelegging A.1.1 - periode van 26 februari 2007 tot 31 maart 2007 en van 13 juli 2007 tot 1 februari 2008) en van 1.500 euro jegens de beklaagden D.S., N.K., M.U. en V.Y. (heromschreven tenlastelegging A.2.1 - periode van 1 april 2007 tot 9 juli 2007).

Het hof is niet bevoegd om uitspraak te doen over de vordering van de burgerlijke partij T.P. tegen beklaagde S.S., nu deze door het hof wordt vrijgesproken van de heromschreven tenlastelegging A.2.1.

De burgerlijke partij T.P. richt in hoger beroep geen vordering tegen beklaagde N.K.

Het door de burgerlijke partij T.P gevorderde bedrag overtreft in onredelijke mate het thans toegekende bedrag zodat de aan haar toekomende rechtsplegingsvergoeding wordt begroot op het basisbedrag van 715 euro voor elk van beide aanleggen.

14. Het blijkt niet dat er ter zake reden is om het bedrag van de rechtsplegingsvergoedingen lastens zesde beklaagde V.Y. te bepalen op een ander, lager bedrag dan het basisbedrag.

15. De burgerlijke partij S.A is niet verschenen ter terechtzitting van 5 februari 2014 waarop de zaak door het hof behandeld is en zij heeft haar vordering in hoger beroep niet gestand gedaan.

OM DEZE REDENEN

HET HOF

bij verstek ten aanzien van de burgerlijke partij S.A. en de beklaagden D.S., J.R. en N.K. en na tegenspraak ten aanzien van de overige partijen en binnen de perken van de hoger beroepen.

Gezien de wetsbepalingen aangehaald in het bestreden vonnis, alsook de artikelen:

21,24 wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken,

66,154,162,162bis, 185,189,190,210,211,211 bis,212,282 Wetboek van Strafvordering,

7,31,31 eerste lid, 66,433 septies 6° 7° 2°, 433 quinquies,

6 al.1 E.V.R.M.,

K.B. 13 november 2012,

met uitzondering van de artikelen: 42,43 Strafwetboek,

Verklaart de door de burgerlijke partijen ingestelde hoger beroepen niet ontvankelijk in zoverre gericht tegen de beschikkingen van het bestreden vonnis op strafrechtelijk gebied.

Verklaart het hoger beroep van de burgerlijke partij Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding niet ontvankelijk in zoverre gericht tegen de beschikkingen van het bestreden vonnis op burgerlijk gebied waarbij de vordering van deze burgerlijke partij tegen beklaagden D.S., N.K., J.R. en N.K. ingewilligd wordt.

Verklaart de hoger beroepen voor het overige ontvankelijk.

Op strafrechtelijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet.

En opnieuw uitspraak doende met eenparige stemmen.

Veroordeelt eerste beklaagde D.S. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.1.1, A.1.2, A.2.1 en A.2.2, van de tenlastelegging B.1, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T." en van de heromschreven tenlastelegging B.2, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A.", verenigd, tot een gevangenisstraf van ACHTTIEN MAANDEN en een geldboete van DUIZEND EURO, door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 5.500 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tweede beklaagde N.K. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.1.1, A.1.2, A.2.1 en A.2.2, van de tenlastelegging B.1, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T." en van de heromschreven tenlastelegging B.2, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A.", verenigd, tot een gevangenisstraf van VIJFTIEN MAANDEN en een geldboete van DUIZEND EURO, door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 5.500 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt derde beklaagde S.S. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven tenlastelegging A.2.2 en van de tenlastelegging B.1, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van W.T.", verenigd, tot een gevangenisstraf van ZES MAANDEN en een geldboete van VIJFHONDERD EURO, door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 2.750 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van 1 maand.

Veroordeelt vierde beklaagde J.R. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.1.1 en A.1.2, van de heromschreven tenlastelegging B.2, beperkt tot "de overbrenging vanuit Thailand naar Europa van S.A." en van de tenlasteleggingen C, D.1 en D.2, verenigd, tot een gevangenisstraf van ACHTTIEN MAANDEN en een geldboete van DUIZEND EURO, door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 5.500 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt vijfde beklaagde M.U. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.2.1 en A.2.2, verenigd, tot een gevangenisstraf van TWAALF MAANDEN en een geldboete van VIJFHONDERD EURO, door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 2.750 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van 1 maand.

Veroordeelt zesde beklaagde V.Y. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven tenlasteleggingen A.2.1 en A.2.2, verenigd, tot een gevangenisstraf van TWAALF MAANDEN en een geldboete van VIJFHONDERD EURO, door vermeerdering met 45 opdecimen gebracht op 2.750 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van 1 maand.

Spreekt eerste beklaagde D.S. en tweede beklaagde N.K van het overige van de tenlastelegging B.1 en van het overige van de heromschreven tenlastelegging B.2,

Spreekt derde beklaagde S.S. vrij van de heromschreven tenlastelegging A.2.1 en van het overige, van de tenlastelegging B.1.

Spreekt vierde beklaagde J.R. vrij van het overige van de heromschreven tenlastelegging B.2 en van de tenlasteleggingen E.1 en E.2.

Spreekt zevende beklaagde N.K vrij van iedere tenlastelegging en ontslaat hem van rechtsvervolgning zonder kosten.

Veroordeelt eerste beklaagde D.S, tweede beklaagde N.K, derde beklaagde S.S. en vierde beklaagde J.R ieder tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van 5 jaar.

Veroordeelt vijfde beklaagde M.U. en zesde beklaagde V.Y. ieder tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek gedurende een termijn van 5 jaar.

Legt aan ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. de verplichting op tot betaling van de in artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 vastgestelde bijdrage van 25 euro, door vermeerdering met 50 opdecimen gebracht op 150 euro

Veroordeelt ieder van de beklaagden D.S., N.K., S.A., J.R., M.U. en V.Y. tot betaling van de in de Koninklijk besluiten van 28 december 1950 en van 13 november 2012 vastgestelde vergoeding, na indexatie gebracht op het bedrag van 51,20 euro.

Veroordeelt:

- eerste beklaagde, tweede beklaagde en vierde beklaagde hoofdelijk in twee zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen;
- eerste beklaagde, tweede beklaagde, vijfde beklaagde en zesde beklaagde hoofdelijk in een veertiende van de gerechtskosten in beide aanleggen;
- eerste beklaagde, tweede beklaagde, derde beklaagde, vijfde beklaagde en zesde beklaagde hoofdelijk in een veertiende van de gerechtskosten in beide aanleggen;
- eerste beklaagde, tweede beklaagde en derde beklaagde hoofdelijk in een zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen;
- vierde beklaagde in twee zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen.

Laat een zevende van de gerechtskosten in beide aanleggen ten laste van de Staat.

Begroot de kosten in eerste aanleg op 9.011,28 euro en in hoger beroep op 477,62 euro.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Op burgerlijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet in zoverre het uitspraak doet over:

- de vordering van de burgerlijke partij Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding tegen derde beklaagde, vijfde beklaagde en zesde beklaagde;
- de vorderingen van de burgerlijke partijen Pag-Asa, T.P. en S.A.

En ter zake opnieuw uitspraak doende.

Veroordeelt derde beklaagde, vijfde beklaagde en zesde beklaagde hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding van het bedrag van één euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden en de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, in het totaal begroot op 330 euro.

Veroordeelt eerste beklaagde, tweede beklaagde, derde beklaagde, vierde beklaagde, vijfde beklaagde en zesde beklaagde hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij Pag-Asa van het bedrag van één euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden en met de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, in het totaal begroot op 330 euro.

Veroordeelt eerste beklaagde, tweede beklaagde en vierde beklaagde hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij van het bedrag van 3.500 euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden en met zeven tiende van de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, en veroordeelt eerste beklaagde, tweede beklaagde, vijfde beklaagde en zesde beklaagde hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij T.P. van het bedrag van 1.500 euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden en met drie tiende van de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, in het totaal begroot op 1.430 euro.

Verklaart zich niet bevoegd om uitspraak te doen over de vordering van de burgerlijke partij T.P tegen beklaagde S.S.

Stelt vast dat de burgerlijke partij S.A. haar vordering ter zitting in hoger beroep niet gestand doet.

Laat de kosten van de vordering van de burgerlijke partij S.A. in beide aanleggen ten haren laste.

Dit arrest werd gewezen door de dertiende kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit X, raadsheer dd. Voorzitter X en X, raadsheren, die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd, en het beraad geledigd zijnde op 10 maart 2014.

X, raadsheer, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te tekenen.

Het werd uitgesproken (conform art. 782 bis en 785 eerste lid, Ger.W.) door X, raadsheer dd. voorzitter, bijgestaan door X, griffier en in aanwezigheid van X, advocaat-generaal, op 12 maart 2014.